

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Apostasia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

APOSTASIA. 27

defensionis, quæ est quædam species appellationis, & est iuris naturalis, quia non debent esse peioris conditionis quam alij, nec hoc derogat statui perfectionis eorum, si fiat religioso modo differenter à sæcularibus, vt dicitur in iure. *tom. I. quæst. 29. art. 2.*

Gregorius XIII. sub excommunicatione Papali prohibuit Fratribus ne ad sæcularia Tribunalia appellent, sed ad Suos Superiores gradatim vsque ad Papam, & hoc non est prohibitum per *Conc. Trid.* sed tantum ne Religiosus ad maiorem Superiorem recurrat, nisi ab eo vocetur, aut à minore licentiam obtineat. *art. 3.*

APOSTASIA.

Vide Claustrum.

Solet triplex assignari apostasia, à fide efficiens hæreticum, ab obedientia Ecclesiæ efficiens schismaticum, & à religione seu Ordine. Ultima requirit egressum à Conuentu cum dimissione habitus ad semper; ac proinde è Monasterio egressus etiam dimisso habitu, vel

vel illo retento cum proposito aliquando redeundi, aut strictiorem vel laxiorem Ordinem intrandi excommunicatus quidem est, diciturque fugitiuus, sed non incurrit alias pœnas, & inhabilitates apostatis proprias. *tom. 1. quæst. 30. art. 1.*

Resoluit item *Sacra Congregatio*, ferentem habitum occultè, non esse propriè apostatam, nec incurere aliam pœnam quam excommunicationis. *art. 2.*

Imò nec vllas pœnas incurrunt qui notabiliter læsi à suo minori Superiore, non possunt ab eo licentiam obtinere conueniendi maiorem, talibus enim permissum est iure appellationis eos adire absque licentia, cum non intendat *Concil. Trid. sess. 25. de Reg. c. 4.* tam notabiliter lædere Fratrem, maxime si constat de iniustitia grauaminis: nam hoc admodum consonum est iuri naturali, & idoneum ad hominum malitiis obuiandum. *art. 3.*

Episcopo, iuxta *Conc. Trid.* licet procedere contra apostatas fugitiuos & vagantes Regulares sine vel cum habitu, in suo territorio. Quod
intel.

APOSTASIA. 29

intelligendum est, si iniuste faciant, non autem si cum causa, quamuis literas obedientiales minime habeant. *ibid. art. 4.*

Tenentur Prælati & Conuentus capere ac detinere apostatas & fugitios vbicumque, etiam in Curia Romana, inuentos, siue dent operam rei licitæ, siue illicitæ; nisi timeatur damnum aut scandalum obuenturum ex cōsortio aliorum cum talione pestifera. Imo possunt illos incarcerare & excommunicare, ad hoc inuocato (si opus sit) auxilio brachij sæcularis, non tantum sibi subditos, sed etiam quoslibet alios eiusdem Ordinis, per multa priuilegia, *art. 5. & 6.*

Detinentes aut fauorem præstantes apostatis fugitiuis & vagabundis vt talibus, sunt ipso iure excommunicati etiam si sint clerici ex concessione multorum Pontificum. Secus est, si solius amicitie gratia illos detineant, *art. 9.* Dicti fugitiui non quidem de rigore iustitiæ, sed de æquitate religionis, non solum si redeant sunt recipiendi, sed omnibus modis procurare debent Superiores eorum

30 APOSTASIA.

eorum salutē, concedendo eis facultatem saltem transeundi ad alium Conuentum vel Prouinciam eiusdem Ordinis, vel etiam ad æqualem vel laxiorem Ordinem, vt sic perditis prouideatur, exemplo Christi, tam anxie & sollicitè ouem vnā perditam quærentis. *art. 10.*

Bona à regulari acquisita in apostasia modo licito secundū iustitiam moralē; at illicito secundum Canones, v.g. per officia publica, beneficia Ecclesiastica, seruitia in curiis Principum, artes mechanicas, negotiationem, &c. si decedat in Ordine, sunt monasterij ad quod reuertitur, potestque de iis disponere Superior & Syndicus, sicut de legatis piis: si verò moriatur extra Ordine, sūt Camera Apostolica. *a. 11.* Cum acquisita contra sacros Canones à Clericis & regularibus, veniāt nomine spoliatorū. *art. 13.* Nec possunt creditores esse molesti Monasteriis dictorum apostatarum, ab eis petēdo & extorquendo debita ab illis cōtracta, nisi id, propter quod debitum contractum fuit, conuersum sit in utilitatem ipsorum monasteriorum. *ar. 11.*

BAPTIL